

Könyvet ajánlunk

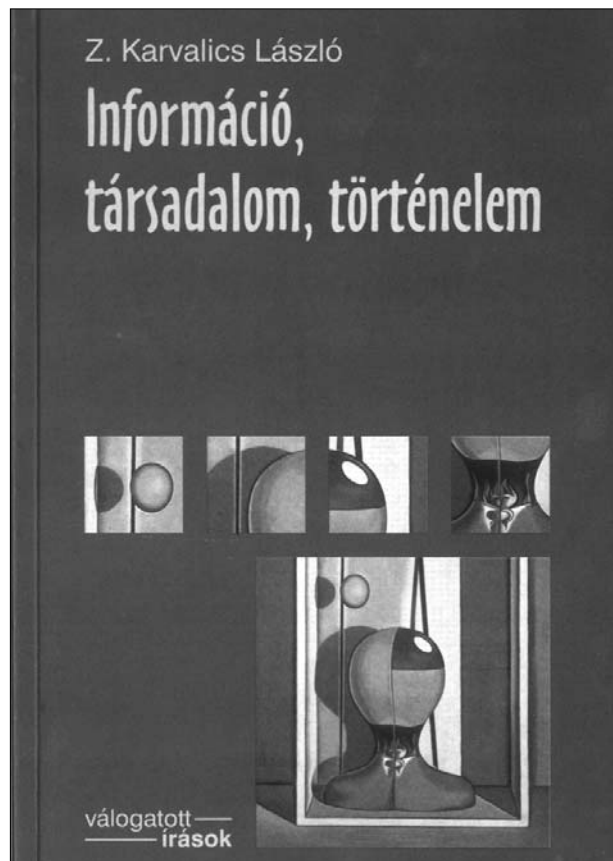
Információ, társadalom, történelem

Olvasva Z. Karvalics László könyvét, első érzés az irigység. Szinte nem tudja az ember elképzelni, hogy milyen módon tud időt szakítani egy sokfelé elfoglalt szakember ennyi könyv, cikk elolvasására, a világ sok részének megismerésére és miként tudja az agyában ezt a sok ismeretet elraktározni. A fejében lévő tárolóból mindig a megfelelő információkat hívja elő ahhoz, hogy a különböző esetekhez analógiákat, példákat találjon.

Könyvét olyan érdekes formában írta meg, hogy a legbonyolultabb informatikai, vagy történész megállapításokat megfelelően összekötve, irodalmi idézetekkel alátámasztva, regényként lehet olvasni. Úgy jutunk hozzá az információval kapcsolatos szakmai és történeti ismeretekhez, hogy közben határozottan élvezzük az analógiákat, a bevezető kis történeteket és a kiragadott idézeteket. Az információ és kommunikáció kapcsolatáról írt első rész minden fejezetét egy Kevin Hawk: Testvérek című könyvének idézetével vezeti be. Olvasottságára jellemző, hogy amikor ezt meg akartam keresni a több mint 200 hivatkozást tartalmazó irodalomjegyzékben, nem találtam. Ugyanígy nincs benne az irodalomjegyzékben Shannon, vagy Orbán Ottó. Ezek és sok más a szerző fejében már kiérett és szinte sajátjának tekintett megállapítások. Már ezekért az idézetekért is érdemes végigolvasni a könyvet.

Az első rész az „Információ társadalom elmélete felé” a sok könnyed megállapítás után a legfontosabb problémákat fejtegeti: az információ mérhetőségét és az elképzelt mérések hasznosságát. Eközben is találunk hivatkozásokat Kolmogorovra és Aquinói Szent Tamásra. Már ez a páros is mutatja, hogy mennyire különböző nézetekből igyekszik az igazságot megfogalmazni. Számomra nagyon tanulságos volt a pénz és idő összevetése, hangsúlyozva, hogy az idő talán még nagyobb érték, mint a pénz.

A következő rész címe „Információs rendszerek – információ történelem”. Szintén meglepő kutatási eredményekkel végződik, mert a kőkorszaki eszközök új értelmezését olvashatjuk. Megtudjuk, hogy a szilánk nem melléktermék, hanem nagyon fontos eszköze volt a kőkorszaki embernek. De tanulságos az is, hogy könyvégetéssel nem lehet forradalmi tanokat elpusztítani, de még a szerzők elégetése sem segít. Az érdemi nagy megállapítások mellett nem szabad elhanyagolnunk két másikat sem. Az egyik az információs minta bevezetése, másik a professzionális módon tárgyalt könyvtárrendezés problémája. A fejezet



végére beválogatott Harold Adams Innis megemlékezés nemcsak mint tiszteletadás érdekes, hanem az újságíró számára is programot ad. Az adatbiztonság és a galambok, vagyis a i.e. III. évezred biztonsági megoldásai azt igazolják, hogy a galambokat is lehet idomítani.

A könyv harmadik része Az „Információs Társadalom” kihívásai nyomában már napjaink gondjait tükrözi. Szinte minden fejezet olyan problémát vett fel, ami azért érdekes az idősebb generáció számára, mert mind a tévtanokat, mind azok bukását átélte. Itt különösen a teleházal kapcsolatos történetek kötik le az olvasó figyelmét.

A szerző szokásos könnyed, csevegő stílusában tanít meg érdekes újdonságokra, vezet be a múlt nem mindig helyesen megismert eseményeibe és mindezek tanulsága képpen, észrevétlenül az információs társadalom problémáival és azok megoldási lehetőségeivel is találkozunk. Bár szakmai értelemben akár tankönyvnek is tekinthető, de ha vacsora után vesszük kézbe, akkor sem tudjuk letenni.